

یادداشت مدیرمسئول

صادرات به معنای ارتباط با بازارهای خارجی و تأمین تقاضای خارجیان با کالاهای تولید داخل است. در دنیای امروز که جهانی شدن اقتصاد یکی از مؤلفه‌های آن است تمامی کشورها نیاز به صادرات و واردات دارند زیرا هیچ کشوری نمی‌تواند تمام نیازهای داخلی خود را به تنهایی تأمین نماید.

در برنامه‌های توسعه اقتصادی کشور، صادرات به‌عنوان یک عنصر مؤثر و کلیدی در توسعه اقتصادی محسوب شده و بر آمادگی زیرساخت‌ها و به‌کارگیری استراتژی‌های صادراتی تأکید شده است. توسعه صادرات و ورود صحیح به بازارهای جهانی، با حفظ شرایط و ماندگاری در آن حاصل نمی‌شود مگر با ایجاد یک راهبرد مشخص و پایدار صادراتی که به‌صورت قانونی غیرقابل خدشه درآمده و هر کدام از دستگاه‌های اجرایی مرتبط با امر صادرات و همچنین اتحادیه‌ها و تشکل‌های صادراتی و سازمان‌های خدمات‌رسانی تجاری به وظایف خود به خوبی عمل نمایند و در جامعه نیز آمادگی فرهنگی تولید بهترین کالا برای صادرات به‌وجود آید. دستیابی به بازارهای خارجی امکان استفاده از ظرفیت کامل و تولید در مقیاس اقتصادی را فراهم نموده و در نتیجه کاهش هزینه تولید و تأمین منافع مصرف‌کننده داخلی را به دنبال خواهد داشت.

بذر و نهال از اجزای مهم تجارت جهانی هستند که در سطوح ملی و بین‌المللی داد و ستد می‌شوند. حجم بازار جهانی بذر در سال ۲۰۱۶ به ۶۴/۱ میلیارد دلار رسید و پیش‌بینی می‌شود این حجم در سال ۲۰۲۲ به ۱۱۳/۲۸ میلیارد دلار برسد. کشور جمهوری اسلامی ایران متأسفانه سهم بسیار ناچیزی از میزان صادرات بذر و نهال در دنیا را به خود اختصاص داده است که با توجه به شرایط و تنوع اقلیمی و پتانسیل بالایی که در کشور برای نقش بیشتر در صنعت تولید و تجارت بین‌المللی بذر و نهال وجود دارد، بسیار کم می‌باشد.

مؤسسه تحقیقات ثبت و گواهی بذر و نهال در سالیان اخیر گام‌های مهمی در جهت تأمین زیرساخت‌های لازم به‌منظور صادرات بذر و نهال برداشته است. از یکسو تلاش در جهت بالا بردن استانداردها و کیفیت بذور و نهال تولیدی در کشور و از سوی دیگر عضویت در نهادها و سازمان‌های بین‌المللی ناظر بر مقررات تولید و تجارت بذر، از اهم اقداماتی هستند که برای آغاز و توسعه صادرات بذر و نهال از کشور توسط مؤسسه پیگیری و دنبال می‌گردد. بدیهی است اصلی‌ترین نقش و تلاش در آغاز و توسعه صادرات بذر و نهال به کشورهای دیگر، بر عهده بخش خصوصی کشور است. ایجاد ساختار در شرکت‌های خصوصی برای تبدیل شدن به یک واحد صادرکننده و گذر از تولیدکننده یا عرضه‌کننده صرف بذر یا نهال، اقدام لازمی است که در درون شرکت‌های خصوصی بایستی اتفاق بیافتد. مقدم بر چنین تغییرات فیزیکی و ساختاری، تغییر در باورهای گردانندگان چنین واحدهایی خواهد بود تا بتوانند همگام با فرآیند جهانی شدن، جهانی بیاندیشند و جهانی عمل نمایند.